

ART MAGAZIN KONTURA

PROSINAC 2019. GODINA XXVIII CIJENA 60 KN

PIERRE BONNARD

Objavljujemo osvrt na izložbu velikog francuskog slikara u bečkom Kunstforumu. Detaljno iscrtavajući obrise njegove estetike i učenja, Jagor Bučan nam pokazuje Bonnarda kao jednoga od najvažnijih umjetnika 20. stoljeća.

STR. 18

PETAR DOLIĆ

Razgovor s kiparom koji je nedavno otkrio svoj spomenik Vlaha Bukovcu u Cavtatu vodila je Anita Ruso.

STR. 84

REMBRANDT I VELÁZQUEZ

Marijana Bockovac Drožđek pisala je o izložbi titana slikarstva u Amsterdamu, koja je uz njihove radove pokazala i radove njihovih baroknih suvremenika iz Španjolske i Nizozemske.

STR. 48

#146 /147

VATROSLAV KULIŠ

VOLIM SLIKARSTVO DOBRO
NAHRANJENOG POTEZA,
GURMANSKI SOČNO

str. 6

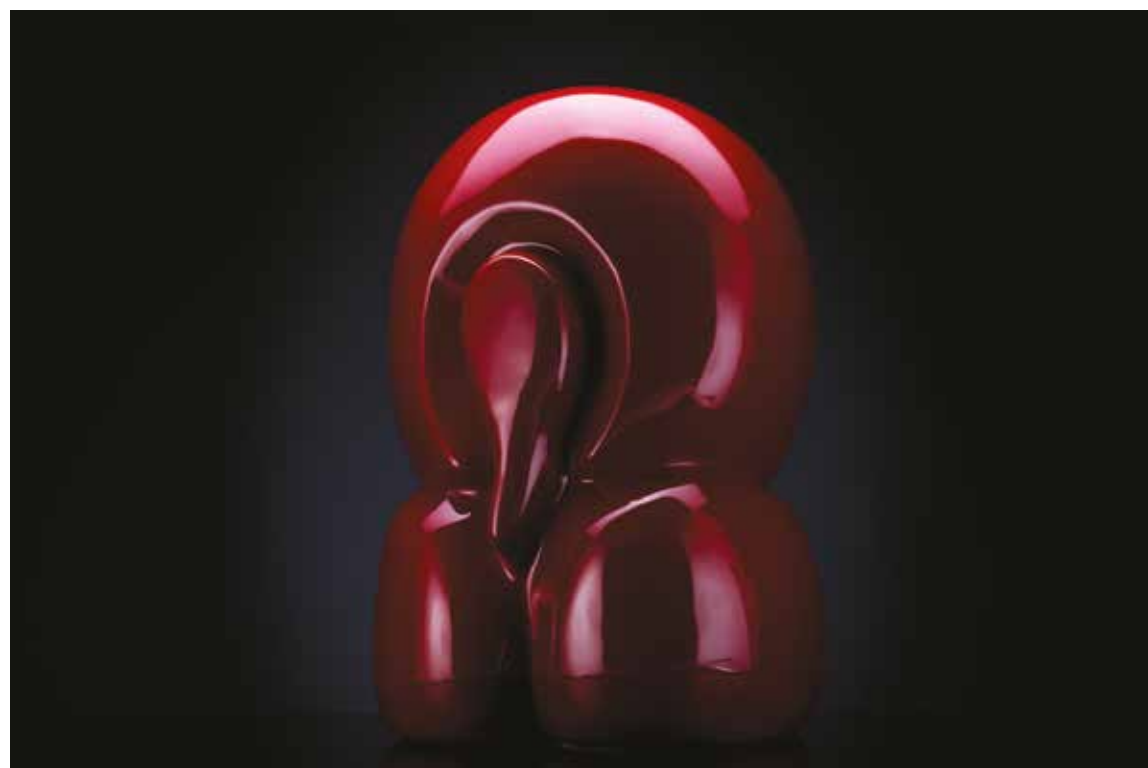
AXEL BECKER

KIPAR U ELEMENTU

MATEA BILOGRIVIĆ

FOTOGRAFIJE: IZ ARHIVA UMJETNIKA

Djela ovog umjetnika nedavno su izložena i u susjednoj Sloveniji na izložbi 3D u dvorcu Bogenšperk. U studenom 2019. otvorena je izložba u Altelieru A. u Wiel der Stadt, a u veljači 2020. Becker će održati izložbu u hrvatskom konzulatu u Stuttgartu

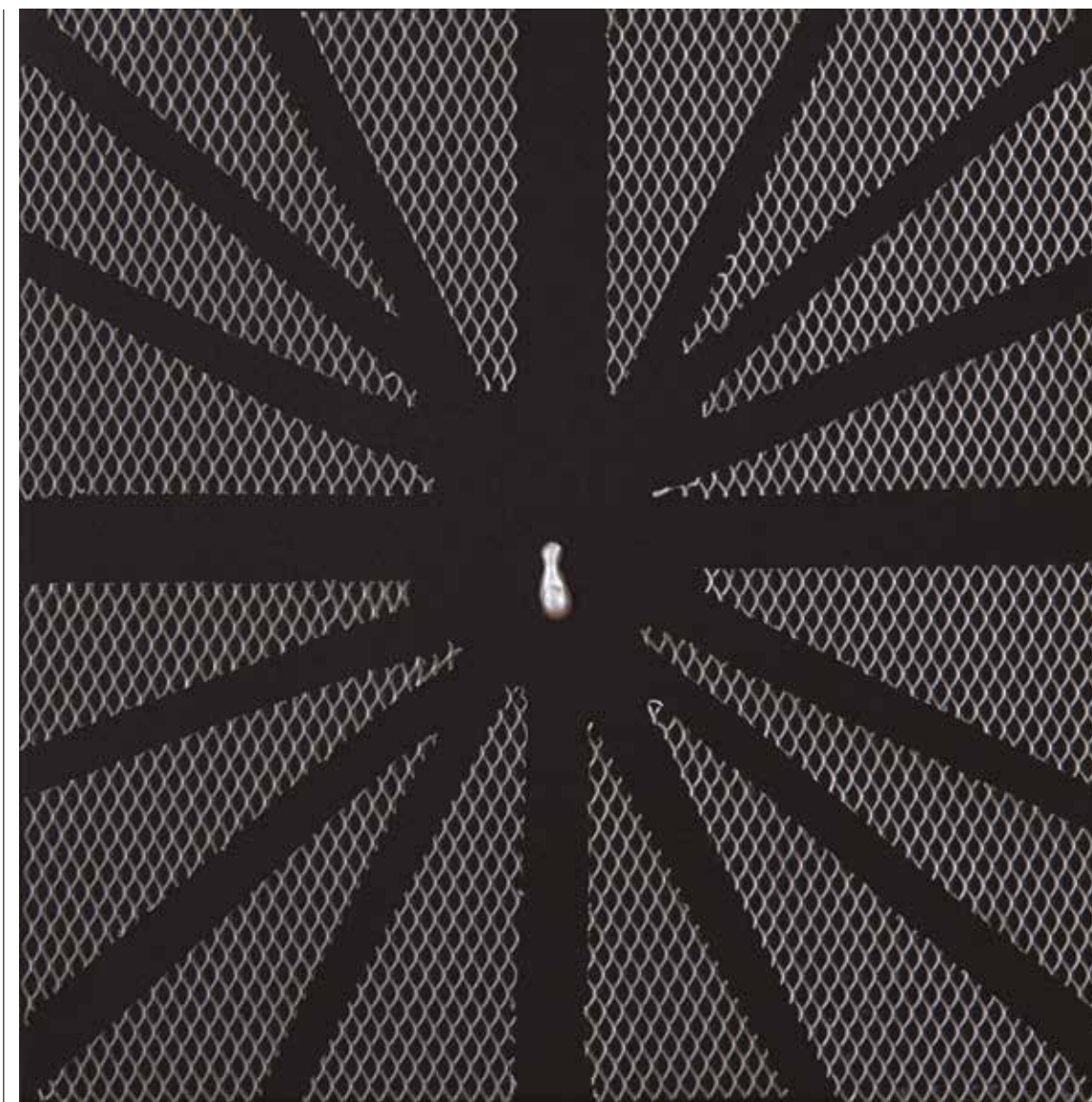

POČETAK-RED
obojani fieberglas,
lakiran (front)
73 x 53 cm

AXEL BECKER njemački je umjetnik rođen 15. prosinca 1965. godine u Frankfurtu. Iako je završio studij ekonomije te nema formalnu umjetničku naobrazbu, umjetnošću se bavi preko 20 godina, a svoje radove prezentirao je na više skupnih i samostalnih izložbi, kako u Njemačkoj tako i u inozemstvu.

HRVATSKOJ PUBLICI prvi put se predstavio 2013. godine u labinskoj galeriji Alvona s izložbom pod

nazivom *Time for wine* na kojoj „okus koji nastaje susretom nepaca i vina, Becker uprizoruje asocijativnom ulogom boje, (crvena boja Terana, Merlota, Caberneta Sauvignona, Borgonje ili pak žuto-zlatne Malvazije, bijelog ili sivog Pinota, bijelog Muškata etc.) simbolikom i nadasve tendencijama za krajnjom eliminacijom likovnih elemenata.“¹ Svoja djela izlagao je i na ovogodišnjem Art Fairu u Zagrebu od

VRISAK
30 x 30 cm
akrilik, metal,
platno

9. do 13. listopada 2019. na kojemu je osvojio 3. nagradu za svoju skulpturu *Start*.

SLIKARSTVO AXELA BECKERA je „spretan spoj modernizma, postavangardističke likovne prakse, slikarstva koje izlazi iz svoje dvodimenzionalnosti i zadire u spektar skulpture. Radi se o svojevrsnim assemblažima s iskustvom Armana, Lucia Fontatne i Yvesa Kleina, a koje će u dogledno vrijeme, zasigurno, rezultirati još smjelijim reduktivističkim rješenjima i još naglašenijim, ali ništa manje minimalistički nastrojenim akordima unutar zadane partiture.

[...] BECKER UPRAVO PRIPADA potomstvu slavne generacije slikara čiji je „životinjski“, ludički slikarski čin prekidao sve konce s prošlošću i doslovce „oskrnavio“ sve ono što je u prošlosti znano pod pojmom „lijepih umjetnosti“. Bio je to finalni sukob

stavova i ujedno najveća sudbonosna era čina oslobođenja u kontekstu povijesti umjetnosti, znan pod pojmom ekspresionizam. Upravo je to bio pouk koji je dalje utjecao na sljedbenike i suvremenike ostalih pravaca kao što su DADA, futurizam, nadrealizam, pa u konačnici i minimalizam.“ (Vedran Šilipetar)

VELIK DIO BECKEROVA OPUSA čini ciklus *Elements* u kojem su djela inspirirana kineskom filozofijom pet temeljnih elemenata: drvo, vatra, zemlja, metal, voda. Ovaj ciklus autor je predstavio na izložbama u Frankfurtu (Črtvrti element – Metal, 2017.; *Elements*, 2018.) i Montrealu (*Elements*, 2019.). Izložba *Elements* „usredotočena je na čista monokromna djela u plavoj, crnoj, bordo, žutoj, narančastoj i bisernoj boji: kartezijski „jasni i izraženi“ osnovni mozaički elementi širokog umjetničkog diskursa. Axel Becker zalju-

¹ Vedran Šilipetar, katalog izložbe *Time for wine*, Galerija Alvona Labin, 2013.

bljenik je u evokaciju i sintezu: *necessaria tantum*, odnosno ništa više nego što je potrebno u njegovim djelima, *never beyond* u njegovim slikama. On ustvari usmjerava svoje minimalističko opažanje na niz strogih monokroma koji su sami po sebi apsolutni (manje ili više velika, pravokutna ili kvadratna platna), koji se potom međusobno spajaju ili na kojima se rastapaju metali poput „rupa” koje potajno namiguju Albertu Burriju ili poput „rezova” Fontanina spacijalističkog porijekla. Te metalne inkrustacije „izvana” odražavaju virtualne svjetlosne snopove, pogađajući tako monokromatsku „unutrašnjost” slike: magmatске sedimentacije koje ‘otvaraju’ i ‘razotkrivaju’ ‘onu stranu’ slike pomoću znatnih bljeskova koji sjedinjuju jednoliku pozadinu platna s blistavom Prirodom i lišenu prepoznatljivog oblika (znakovito, možda, nedostižni *beyond*). Čini se kao da je na ovim jednostavnim i ‘oskudno’ minimalističkim slikama sadržano jedno cjeloživotno iskustvo.“ (Giampaolo Trotta)

„**EFEKT TIH KOMPOZITNIH** slika-objekata s jedne je strane vizualno zanimljiv, dok sa druge sigurno zahtijeva daljnju elaboraciju sa manje dizajnersko-dekorativnih elemenata. To *pro futuro* vjerovatno najavljuje otkriće prostora slobode mimo rigidno nametnutih stega egzaktnosti i isključivo centralne impostacije. Posljedično, pretpostaviti je da će autor iznaći *modus operandi* čak i pod cijenu oslobađanja materičnosti, odnosno da će se prikloniti osamostaljenju kako reljefa tako i samostojećih objekata, tada metalnih reljefa i skulptura.“ (Gorka Ostojić Cvajner)

„**KOD AXELA ZAPRAVO** nemamo ‘radikaln’ ili ekstremiziran, sjajan i sunčan pogled na monokrom, nego je sam monokrom viđen po agregacijama (po ‘koma-

dićima’ ili ‘teserama’), odnosno kao pozadina, upravo zbog prisutnosti na njoj inkrustacija metala, kontinuiteta u zanošenju koji hlade svoju magmu i ponovno uvode apstraktno-figurativno vizionarstvo („apsraktno-konkretno“ vjerojatno bi rekao Lionello Venturi) koje je strano Kleinu, unutarnju subjektivnu i deskriptivnu emotivnost, tipičnu za zapadni svijet, koja nam je vraćena zajedno s intrigantnom tehnikom vještinom. Nesumnjivo, u temeljima tih Beckerovih iskustava dva su glavna čimbenika: minimalizam i lirski i simbolička evokacija.

ELEMENTS, ELEMENTI, predstavlja naslov njegove izložbe. Elementi jednog skupa, to jest komponente, temeljni su dijelovi koji čine jednu cjelinu putem njihove agregacije, ali i kemijski elementi tablice periodnog sustava, plinoviti, tekući i kruti (kao što su - poredani prema rastućem atomskom broju odnosno broju protona - željezo, bakar, srebro, kositar, zlato, živa i olovo, poznati još od davnina). Pod ovim pojmom možemo podrazumijevati kako razne monokromne i serijske ‘mozaičke elemente’ ili ‘tesere’ koje čine različite moguće agregacije, kao u mehaničkom DNK lancu Života, tako i razne metalne ‘elemente’ koji utiskuju drhtavu ‘dušu’ u hladnu i inertnu tvar, gdje ‘eksperimentator’ Axel igra ulogu modernog alkemičara u potrazi za ‘svojim’ kamenom mudraca koji pretvara obične metale u zlato i u srebro, to jest pretvara materijalnost u duh.“ (Giampaolo Trotta)

DJELA OVOG UMJETNIKA nedavno su izložena i u susjednoj Sloveniji na izložbi 3D u dvorcu Bogenšperk. U studenom 2019. otvorena je izložba u Alteliuru A. u Wiel der Stadtu, a u veljači 2020. Becker će održati izložbu u hrvatskom konzulatu u Stuttgartu. **K**

ZAKRPA
100 x 80 cm
akrilik, zink, platno

sredina:
VODOPAD
CRVENI
60 x 80 cm
akrilik, zink, platno

lijevo:
ZIMA
40 x 120 cm
akrilik, platno

U TRI ČINA

NOVELETA O DIJALEKTICI OPASNIH SUSRETA

ZLATKO KRALJIĆ

U sali zavlada tišina. Tišina ispunjena vibracijama bas ritmova netom isključene elektronske glazbe. Bila je neprirodna jer su *soundi* i dalje odzvanjali u ušnim šupljinama uzvanika koji su već duže vrijeme boravili u zvuku. I light-show je stao. Tek su sitne lampice u potpunoj tami otkrivale poziciju DJ-a koji u tom trenu uzvikne:

- A sadaaaa!!!

Uz jedva čujne, no ubrzano snažeće početne taktove simfonijske poeme Richarda Straussa, na sredinu podija dovezena je svadbena torta.

- A sadaaaa, molimo mladence... - kričao je voditelj parade dok je najsretniji par prišao torti i zajednički držao iznad nje ispružen dugački nož. DJ iznova pokrene isti glazbeni broj te na udare timpana zaviče:
- Sad!

Oštrica sijevne, zapara zrakom i rasiječe - istodobno s fortissimom čitavog orkestra - dubok usjek u čokoladnoj masi, do dna. Njihov je usklađeni rez nalikovao gromovnikovu paranju planine. Tresak činela. Prolomi se oduševljenje stotina uzvanika, pljesak popratni veličanstveni čin.

- Sjajno! - DJ se ufurao - Ovo moramo ponoviti. Njima to tako dobro ide. Još jednom, moliću Hrvoju i Krešimira!! - I tako je po treći put poznata glazbena introdukcija nemilosrdno žrtvovana na oltar bračne harmonije.
- A sadaaaa... zabava do zore!! *Dignimo čaše...*

House i techno muziku zamijenila je - privremeno, barem - domaća veselica (da se razumijemo, naglasak obavezno na predzadnjem slogu; ako bi riječ bila izgovorena na standardnom hrvatskom nitko je ne bi razumio ili bi postala predmet sprdnje); ritam *dadadumdam-dam* prešao je u *hophopa-hopa*. Naravno da to nije značilo smanjivanje mahnitosti, samo se plesni pokreti donekle izmijenile pa se i poneki ženski bataci s visokih potpetica spuštise, raskomotivši se, na gola stopala. Iznenada, bosonoga i dugonoga mladenkina kuma izjuri iz sale, protrči kroz arkade osvojljene na stupove korintskih kapitela - plastika je, srećom, nježno dočekala ovlašni doticaj s njenim grudima - na fino pokošeni travnjak te se zaustavi pred visokim okruglim stolom, jednim od desetak porazmještenih po urednim tratinama. Za njim je stajao stasiti mladić, ozbiljan, uredne duge kose, s naočalama.

- *Oh, my God...* - rastegnuto je diplomirana ekonomistica izgovorila omiljenu frazu kojom je i prije nekoliko sati dočekivala svoje prijateljice-uzvanice.
- Oh, my God. Pa što radiš tu tako sam?
- Uživam...
- Ja uživam, ne ti. U čemu pak ti uživaš?
- Pa eto... kako ste sjajno upotrijebili glazbu Richarda Straussa?
- Koga? Kakvog Straussa? Pa nije bilo nikakvog valcera.
- Mislim na kompoziciju *Tako je govorio Zaratustra* po Nietzscheu.

Ljepotica se zagleda u nj uzdignutih obrva i začuđena pogleda odmahne glavom; plavi joj se uvojci lijepili za vlažnu kožu.